

SOMMERFESTEN 22. AUGUST 2009.....

Det hele begyndte med, at Bente, over en kølig øl i haven, spurgte, om ikke man kunne lave sommerfesten om til en sommerfest med en buffet, i stedet for at vi kom hver for sig med vores mad og spiste samme.

- og idéen fængede.

Den blev båret til bestyrelsen, der sagde jo, jo, jo og måske kunne man trække på jubilæumsgruppen, der blev spurgt og gav sig til at trække. Overordnet mål: En god fest, gerne med telt, men uden regn.

Indholdet blev bestemt som følger: Kød ville komme udefra, de, der havde overskud til det, kom med tilbehør: Salater, grønne og pasta, kartoffelvariationer, marineret kød, ost, brød, kager, mundgodt og meget mere, en sand mangfoldighed. Andre hjalp med kaffe og the eller borddækning og teltrejsning, somme organiserede loppemarkedet eller Petanque konkurrencen, der blev sat borde og stole på plads, og var der ikke andet at lave, kunne man jo bare gå i vejen. Der var ingen deltagerpligt og alligevel havde omkring 90 meldt sig til, betalt deltagergebyret, hvilket betød at festen næsten hvilede i sig selv, efter udlæg og andre omkostninger var betalte. Hele herligheden blev koordineret via jubilæumsgruppen.

- og hvordan gik det så?

Loppemarkedet havde stor tilslutning, det var interessant, hvor meget, der kom frem fra romernes gemmer og som de derefter købte af hinanden. Gentages loppemarkedet, skal vi nok være mere på mærkerne for at få orienteret venner og bekendte, så de kan komme i større antal og være med i vareomsætningen. Det er vores indtryk, at alle havde det hyggeligt.

Petanque konkurrencen resulterede i, under et periodevist decibelpræget lydniveau, at de unge piger bankede de unge drenge og de unge voksne medens de unge gamle nød spillet og livsglæden og øllerne.

Aftenfesten var en succes, bekræftet af hvad mange andre har ligeledes har fortalt os. En flot buffet og godt kød, vinen rakte langt, men adskillige reserver måtte alligevel hentes fra gemmerne, hvad stemningen ikke blev ringere af.

Tre sange og et talekor blev fremført af de tilstedeværende, akkompagneret og assisteret af Kim og Frank. Ungebordet trivedes helt godt.

Sent blev det, inden man begyndte hjemrejsen i nattens mulm og mørke. Adstadigt gående i en vis ubalanceret fremdrift. Senere ud på de små timer hørtes viser og kendte sange bevæge sig fra teltet og ud i terrænet, dejligt at høre – indtil man vågnede og måtte erkende, at man med et slag blev 35 år ældre, for det var de mellem-unge, der sang, selv havde man været offer for en drøm!

- men det var en god dag, hele vejen
- og det var en fin oprydning med tilhørende morgenmad dagen derpå
- og det regnede ikke.

Anne-Sophie og Poul Thorpen.

En rigtig efterårs-arbejdsweekend.....

Weekenden var tyvstartet på flere felter. Da vognmanden midt i september hentede den store dyng græs, som indtil da var samlet på den blinde ende af CP, fik vi leveret bakkegrus til stien fra BV til knallertfælden, og det var blevet lagt ud. Endvidere var leveret ærtesten til et af arealerne på HD. Og flere romere havde taget godt fat på kanthakning og lugning af fortovet nedenfor Rampen. - Da Fælde-Bjørn skulle gå kl. 13 lørdag, kom han 3 timer fredag eftermiddag og tog klatreopgaverne samt de mindre fældninger inde på grønningerne.

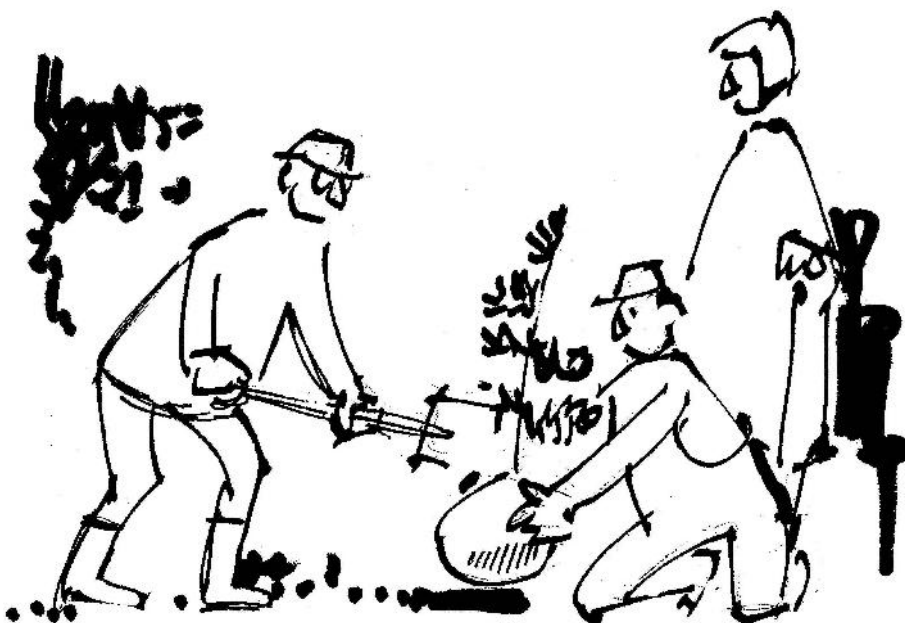
En administrativ forberedelse til weekenden er tilmeldingsskemaet, og her viste det sig igen, at kun godt halvdelen af husene havde svaret ved fristens udløb. Nuvel, med erfaringerne fra tidligere weekender kan vi lave en rimelig sikker prognose - men viden er bedre, så husk det nu!

Selve weekenden oprandt med rigtig efterårsvejr. Lørdag regnede det stort set hele tiden, men den slags tager romere sig ikke af; man klæder sig herefter, så det gav ikke skår i den gode stemning. Fælde-Bjørn nedlagde de resterende 6 store fyr, og specielt kæmpen på pladsen på Rampen, med et helt panser af efeu, krævede sin mand og motorsav at skære op. Der var grene at indsamle mange steder på arealet, mens andre grene kunne placeres tæt på fældestedet. Der blev trukket mindre træer og buske op med trækspillet, og tornede ranker blev skåret ned. Opgaven at afgrave jorden ind mod søhegnet på stien nord for søen skred støt frem. Fortovet nedenfor Rampen blev rensat færdig, og hvor ser det flot ud! (- så længe det varer, græs og ukrudt kommer jo igen). Frokostteltet var opstillet på den blinde ende af CP, og regnen trommede hyggeligt på dugen da vi samledes til frokost. Husene her præsenterede et lækkert udbud af mad, fra spejlæg og pølsehorn til flere flotte lagkager i anledning af Wilmas fødselsdag. Sådan et øjeblik, hvor man hundesulten, snavset, svedig eller regnvåd samles midt under arbejdet med den fælles ejendom, det er højdepunktet i romernes liv, en stjernestund!

Også søndag var efterårsagtig; først sol, så regn og tiltagende blæst, der rigtig rev i teltet. De sidste grene blev samlet ind, og de sidste planter kom i jorden. Terræntrapperne blev rensat, og den sidste rest bakkegrus fordelt ud. Arbejdet på stien nord for søen blev fuldført, og nu blev også fortovet mellem Rampen og KV kanthakket og luget. Ved frokosten markerede Clemme afslutningen på weekenden, afbrudt af Viktor, der til stor munterhed udbragte den fælles skål.

Mandag hentede vognmanden 4 læs, hvoraf det ene var den store dyng græs som lå indsamlet på Havremarken. Ved samme lejlighed hjemtog vi ærtesten til yderligere 3 arealer på HD samt mere stabilgrus til trappen på Rampen og til forstærkning af stien nær legetræet efter fjernvarmearbejdet.

/pkm

Jacob Kielland-Brandt 1923 – 2009.....

Jacob og Odga flyttede ind på Baggesensvej 3 i 1960, Odga døde i februar 2002 og Jacob flyttede på plejehjem i maj i år.

Nedenstående er sønnen Peters tale ved Jacobs bisættelse.

Jacob, Jannas og min far døde forrige mandag tidligt om morgenen på plejehjemmet Bøgehøjgård i Hornbæk. Jacob havde ikke boet længe på Bøgehøjgård, 4 måneder. Forud for sit ophold på Bøgehøjgård var gået et længere sygdomsforløb hvor han gradvis blev svagere. Men trods sin sygdom, der både tærede på hans fysiske og åndelige ressourcer bevarede han sin humoristiske sans. Dels fik vi det bekræftet af nattevagterne på Bøgehøjgård, der fortalte os at Jacob havde en dejlig humor og dels blev jeg selv offer for hans vid, da jeg sammen med ham var til et møde med lederen på Bøgehøjgård. De praktiske og formelle ting omkring fars ophold skulle aftales og da jeg måske, i løbet af samtalen, har været lidt for styrende på hans vegne og jeg spørger ham om noget undervejs siger han "Ja far" til mig med sin underfundige underspillede ironiske sans. Den sad...

Jacob var en god far, kærlig og omsorgsfuld og altid i gang med et eller andet projekt. Der var både der skulle bygges, der var et sommerhus der skulle passes, der var stole der skulle designes. Vores far møblerede i bogstavelig forstand selv sit hus, spisebord, spisebordsstole, arbejdsborde, senge, skabe og bænke. Jeg kan huske mange sommerdage, hvor jeg vågnede op af formiddagen og kunne høre far stå ude i gårdhaven, akkompagneret fra lyden af en sav, høvl eller hammer der energisk bankede mig ud af min teenageslummer. Far havde både en høvlebænk i gården og i stuen, så ingen regnbyge skulle ødelægge festen. Jeg tror ikke vores mor Odga altid var lige begejstret for den disposition. Men sød og forstående, som hun var, nøjedes hun med højlydt at omtale høvlspånerne, der prydede stuegulvet indtil de blev fejlet op.

Far fortalte indimellem om sin egen barndom og opvækst. Det var muntre men også realistiske historier om Jacob og hans søster Gerds opvækst i en familie, hvor begge forældre Sigurd og Edith var kunstmalere og det var somme tider små kår, hvis der ikke lige blev solgt et maleri eller en illustration en måned. Men jeg tror at opvæksten i kunstnerhjemmet ansporede Jacob til hans videre livsbane og jeg kan huske han fortalte, at Sigurd havde foreslået ham at blive arkitekt, da Jacob måske ikke var helt sikker på hvilken vej han skulle følge. Det var også Sigurd, der uden tøven så vidt jeg har forstået, gav den flyvemaskinebegejstrede søn, Jacob, lov til at bygge en full size flyvemaskine i drengeværelset i lejligheden på 5 sal i Carl Johansgade på Østerbro. Projektet måtte dog midlertidigt opgives, da det viste sig at vingerne vanskeligt lod sig transportere ud af værelset. Som voksen lykkedes det dog vores far at gennemføre et lignende projekt, da han byggede en katamaran i stuen på Baggesensvej. Historien går på, at min mor en tidlig morgen hører et råb inde fra stuen. Hun skynder sig op og ser vores far stå alene, vaklende, med et katamaranskrog over hovedet. Ved fælles hjælp får de katamaranskroget ud af stuen og ud i haven.

Jacob fik først en håndværksuddannelse og blev tømrer og senere rundede han vist teknisk skole før han kom på Akademiet til arkitektstudiet. Vores far havde om nogen hænderne skruet rigtig på og det kombineret med hans sans for tegning og formgivning gjorde, at han i starten af sin arkitekt-karriere vandt flere flotte præmier for design af forskellige stole og andre brugsgenstande.

En gang imellem har jeg fået lov til at se i hans skitsebøger og stolene og bådene går igen mange gange. Fars tegninger og skitser var aldrig prangende, de er enkle og tegnet med en let hånd og i mine øjne på en gang poetiske og konkrete, gennemsigtige og komplekse og somme tider meget humoristiske.

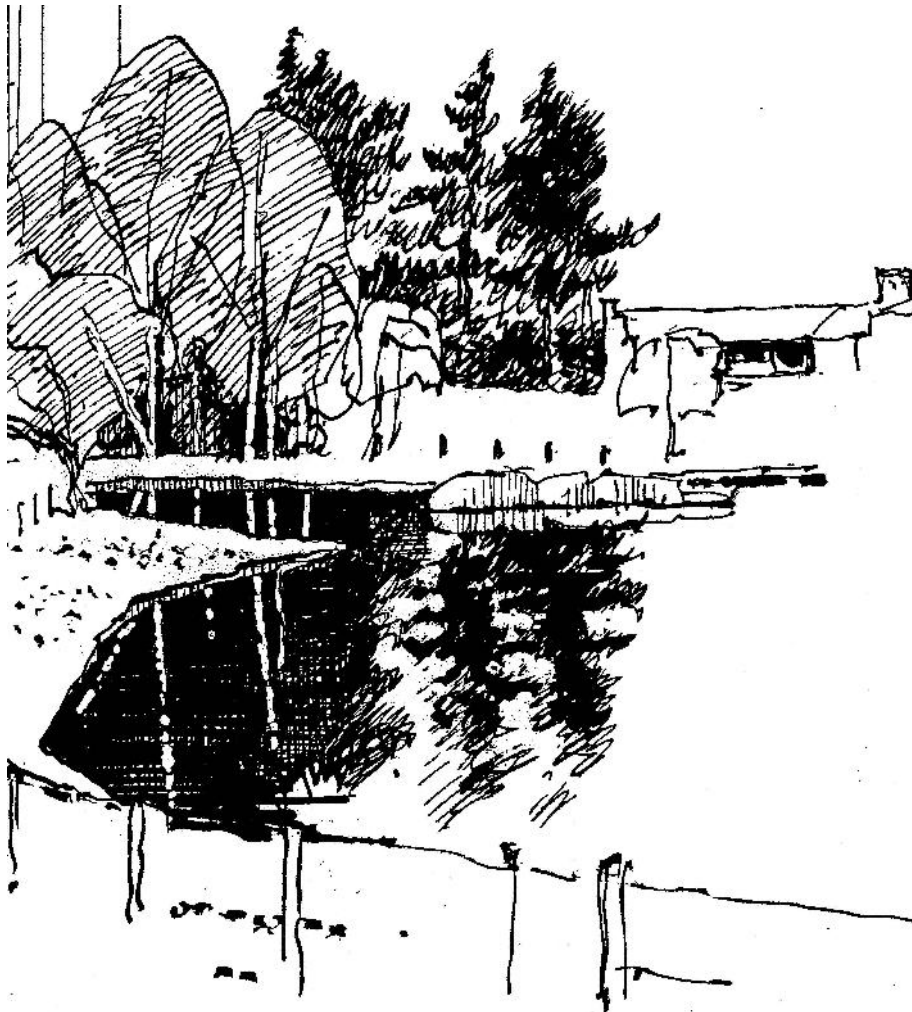
Vores far var en beskeden mand. Jeg har aldrig hørt ham prale eller hævde sig selv på bekostning af andre, det var ikke hans stil. Jeg tror han kunne argumentere med en tegning om nødvendigt. Jeg tror også det var de tegnende argumenter der førte ham til spændende og udfordrende job som arkitekt først hos Finn Juul og siden hen hos Jørn Utzon. Ansættelsen hos Utzon fik konsekvenser for hele familien, da den sendte os om på den anden side af jordkloden til Australien hvor vi opholdt os en stor del af året 1965.

Da opgangstiderne i tresserne sluttede og 70'erne med oliekrise og arbejdsløshed fulgte, holdt far skruen i vandet. Han var blevet kommunalt ansat i Gladsaxe kommune i stadsarkitektens

forvaltning. Jobbet var vel anderledes end hans tidligere job, måske knapt så kreativt udfordrende, men det var et godt fast job og lige som de andre steder han havde arbejdet, var han også der omgivet af dygtige og venlige kollegaer.

Efter vores mor, Odga's, død fik Jacob en ny god ven og kæreste, Visse. Jacob og Visse fik nogle gode år sammen, hvor de fik tid til at dyrke deres fælles interesse for kunst og kultur.

Selv om fars sidste to år ikke var nemme, præget som de var af hans sygdom og kræfterne der ikke slog til, så var han en fighter, han gav ikke bare op, han havde stadigvæk projekter han ville realisere. En lille nem båd, der måske kunne bygges ude i gårdhaven på Baggesensvej... Janna og jeg var meget ude hos Jacob de sidste dage og en af dagene så vi hans arm hæve sig fra madrassen, imens hånden med pegefingern stukket ud tegnede små cirkler og streger i luften, far var sandsynligvis i gang med en ny tegning.

Jacob Kielland-Brandt nåede altså ikke helt at bo i sit Romerhus i 50 år, men et af de meget smukke minder om Jacob er fra 25-års jubilæet, der blev fejret i sommeren 1985, hvor et højdepunkt var at Jacob - fulgt af alle Romerne - gik spillende på sin sækkepibe rundt om søen, hvor der var sat lys på alle hegnspælene.

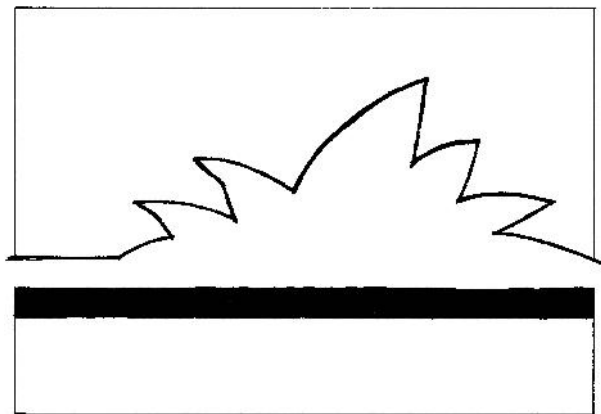
Christian

Lidt af hvert.....

Richard Weston om Jørn Utzon

Fra Jørgen Jørgensen har Romernyt modtaget en indbydelse fra Bogladen i Den Sorte Diamant/ Kgl. Bibliotek til et PowerPoint show torsdag d. 19.11 kl. 17-20 ved den britiske arkitekturprofessor Richard Weston, arkitekturens svar på BBCs David Attenborough. Richard Weston har skrevet den store, meget prægtige bog: Utzon Inspiration Vision Architecture.

Han vil med foredraget føre os på en uforglemmelig rejse i Jørn Utzons univers. Arrangementet "The legacy of Jørn Utzon" foregår på engelsk i Dronningesalen og afsluttes med tapas, vin og signering af Westons bog.

Se mere på :

www.diamantboghandlen.dk og www.edition-blondal.dk

Prisen for deltagelse er kr. 498.-.

Deltagerantallet er begrænset.
Billetter købes på BILLETnet.

Kingosvej

På Kingosvej etableres for tiden en cykelsti. Formand Anette som bor der vil prøve at puste liv i ønsket om hastighedsdæmpende foranstaltninger på Kingosvej.

Brænde

På arbejdsweekenden opstod lidt uenighed om hvordan brændet fra de fældede træer skulle fordeles.

I bestyrelsen talte vi om følgende normer:

- Brænde indsamles først efter arbejdsweekendens afslutning.

- Brændet nær husene tilfalder i første omgang beboerne i nærområdet og kan ikke gives væk til andre udenfor bebyggelsen. De interesserede beboere i nærområdet aftaler selv en fordeling.
- Brænde på det åbne fællesareal kan indsamles af alle. Men der henstilles til at man kun tager et par trillebørene pr. uge så flest mulige Romere kan få glæde af det fælles brænde.

Hunde

Som ofte er hundelorte et problem, men som en nyhed på hundefronten ses flere steder spor efter hunde, der er glade for at grave. Det er fint, men ligesom med de førstnævnte efterladenskaber beder vi hundenes kærlige ejere, der har fuld kontrol med menneskets bedste ven om også at fjerne/nivellere disse nytilkomne efterladenskaber, så man kan færdes sikkert på fællesarealet.

Lys i mørket

Mørket sænker sig over vore huse og veje her i efteråret. Husk derfor at tænde dørlyset, så kan vi bedre finde vej gennem mørket.

Udvalg

Udvalgene, både de stående og ad hoc-udvalgene er nu nedsat og medlemmerne kan ses på

www.romerhusene.dk, se under Ejerlauget.

Her er en oversigt over hvilke udvalg, der arbejder for Romerhusene:

REVISORER,
DET GRØNNE UDVALG,
BYGNINGSUDVALGET,
TELE- OG TV-UDVALGET,
LOV OG ANSVAR,
HJEMMESIDEUDVALG,
VANDUDVALG,
ROMERNYTREDAKTIONEN.

Forslag/indlæg

Alle romere er meget velkomne til at bidrage med forslag og indlæg til Romernyt.
Henvendelse til redaktionen!

